

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 31.08.2020թ. թիվ 2011542040 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<23>> 10 2020թ. 7-13

13448

ք.Երևան

ՀՀ ոստիկանության ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Աշոտ Քարտաշյանի թիվ ՄԴ/140364-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Կասյան փողոցի 12 շենքի 58 բնակարանի բնակիչ Աշոտ Քարտաշյանը դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 31.08.2020թ. թիվ 2011542040 որոշումը՝ նշելով, այն կայացվել է օրենքի խախտմամբ, դրանում սխալ է նշված իրավախախտումն արձանագրված վայրը, ինչպես նաև իր գործողություններում բացակայել է իրավախախտումը:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Վիճարկվող որոշումը կայացվել է Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 281 հոդվածի դրույթների համաձայն և լիովին համապատասխանում է ներկայացվող պահանջներին:

<<Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին>> ՀՀ օրենքի 2-րդ հոդվածի սահմանմամբ՝ մայրք է համարվում օրենսդրությամբ սահմանված կարգով հետիոտների տեղաշարժվելու համար նախատեսված երթևեկելի մասին հարող կամ դրանից որևէ եղանակով առանձնացված ճանապարհի տարրը:

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման 84-րդ կետի 1-ին ենթակետի համաձայն՝ **կանգառն արգելվում է մայրերին:**

Իրավախախտման PIN անհատական ծածկագրի տակ գեղծված տեսանյութի դրվագային ուսումնասիրությունն ակնհայտ է դարձնում այն փաստը, որ դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը 14.08.2020թ. ժամը 13²⁷-ին կանգառ է կատարել Երևան քաղաքի Սարյան-Կ.Դեմիրճյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում մայրին՝ 13:27:23 վայրկյանից մինչև 13:28:46 վայրկյանը, որի տևողությունն է 83 վայրկյան, իսկ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 21-րդ և 25-րդ մասերով նախատեսված արարքը նվազ նշանակություն ունեցող գնահատելու համար, ըստ նույն հոդվածի 39-րդ մասի տառացի մեկնաբանության, ոչ թե իրավախախտման փաստն արտացոլող տեսանյութի տևողությունը, այլ վարչական իրավախախտման տևողությունը չպետք է գերազանցի 1 րոպեն, հետևաբար առկա է իրավական որևէ հիմք դիմումատուի արարքը նվազ նշանակություն ունեցող գնահատելու համար:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ իրավախախտման վայրի սխալ արձանագրման վերաբերյալ, ապա Կ.Դեմիրճյան փողոցը սկսվում է Սարյան փողոցից և **պտրակի երկու կողմերով** ձգվում մինչև Մաշտոցի պողոտա: Փողոցը Երևանի ավագանու որոշմամբ

անվանակոչվել է 2014 թվականի ապրիլի 30-ին: Նախկինում այս փողոցի աջակողմյան հատվածը եղել է Փավստոս Բուզանդի փողոցի վերջնամասը, իսկ ձախակողմյանը՝ Արամի փողոցի վերջնամասը:

Վերոգրյալի հիման վրա գտնում եմ, որ դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարում է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարում, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակահրավակական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուրնձգվող հակահրավակական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգուշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտարկվող նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Այսպիսով հիմնավորվել է, որ դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 31.08.2020թ. թիվ 2011542040 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Աշոտ Քարտաշյանին:

Ե. Կարապետյան